

Mette Madsen (V):

Når man første gang deltager i en FN-konference, lærer man netop det vældig lumske i, at der i en tilsyneladende uskyldig tekst ligger en henvisning til et tidligere dokument. Jeg har også været med til at afvise selv uskyldige resolutioner, fordi de netop havde en henvisning til et dokument, vi absolut ikke kunne acceptere.

Derfor må jeg stadig holde på, at denne sag burde have været forelagt udenrigspolitisk nævn, og jeg beklager dybt, at den rundt omkring har efterladt det indtryk, at vi nu stemmer for, at zionisme er lig med racisme. Det er det, der står tilbage, og det beklager jeg dybt.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kan forsikre fru Mette Madsen om, at der ikke er nogen tvivl om ikke bare Danmarks, men de fem nordiske landes holdning til det prekære spørgsmål, altså om zionisme.

Jeg har stemmeforklaringen her. Den er på engelsk. Jeg vil ikke læse den op, men jeg vil overrække fru Mette Madsen den, når jeg går ned fra talerstolen.

Arentoft (FP):

Jeg havde forberedt et spørgsmål til ministeren. Nu har fru Mette Madsen stillet det to gange og ikke fået noget svar; derfor vil jeg stille det igen. Hvorfor blev det ikke forelagt det udenrigspolitiske nævn?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Fordi man i delegationen i New York fandt, at den stemmeafgivning, man gav, de konsultationer, man forinden havde haft både med andre nordiske lande og med EF-kredsen, og den konklusion, man nåede frem til, lå inden for instruksen til generalforsamlingen. Vi har jo den praksis ved FN, at der er parlamentariske repræsentanter til stede. Hvis det var således, at der havde været rettet henvendelse – og det er ikke mig bekendt – om, at der her var et spørgsmål, man fandt burde op på, skal vi sige højeste plan, så havde jeg selvfølgelig overvejet sagen, men den situation forelå ikke.

Ellemann-Jensen (V):

Er ministeren enig i den beslutning, der blev truffet i delegationen, og som altså for-

hindrede ministeren i at orientere udenrigspolitisk nævn om, at man nu ville indtage en anden holdning til denne sag, end man havde gjort i København?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kunne forstå hr. Ellemann-Jensens spørgsmål, hvis der var tale om, at man skulle tage stilling til nøjagtig den samme tekst, som var indeholdt i Københavnsbeslutningen. Men det er ikke tilfældet. Der er tale om en henvisning, og i den samlede resolution tror jeg der er tale om 5 ord, resten er en lang række andre ting; det er det, der gør forskellen. Jeg mener stadig væk, at det på grundlag af de konsultationer, vi havde, og ud fra en helhedsbetragtning var det rigtige, vi gjorde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 152**2) Til statsministeren af:****Dohrmann (FP):**

»Hvorfor mener statsministeren, at et falitbo som Danmark skal yde 252 mill. kr. i støtte til det Indien, som har råd til at producere atombomber?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til statsministerens sidste udenlandsrejse, hvor ministeren på sædvanlig socialdemokratisk manér spredte lånte penge ud til tvivlsomme formål.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Spørgsmålet vil blive besvaret af udenrigsministeren på statsministerens vegne.

Statsministeren (Kjeld Olesen, fg.):

Jeg finder ikke, der er nogen grund til nærmere at begrunde, hvorfor Danmark yder bistand til et land, der på trods af en vis industriel udvikling er et af Jordens allerfattigste med en årlig gennemsnitsindkomst pr. indbygger på omkring 950 kr.

Den regeringsaftale, som den indiske premierminister og statsministeren undertegnede i New Delhi for snart 2 uger siden, vedrører dansk bistand til opbygningen af en hovedsagelig forebyggende sundhedstjeneste for